

ELS AMICS D'EUROPA

PUBLICACIÓ QUINZENAL

ÒRGAN DEL «COMITÉ D'AMICS DE L'UNITAT MORAL D'EUROPA»,

A BARCELONA I DELS SEUS ADHERITS I COL·LABORADORS

N.º 21

PRIMERA Y SEGONA QUINZENA D'AGOST

1918

REFLEXIONS SOBRE LA PAU

En entrar al cinqué any de la gran guerra no's trobaria, potser, cap de les nacions bel·ligerants que no estigui penedida de haver-la començada, pero potser tampoc n'hi cap que estigui disposada a acabar-la amb una pau raonable.

Cal, potser, exceptuar Nordamèrica que no té motiu per penedir-se de haver pres part en la guerra perquè fa molt poc que lluita amb el coratge que naturalment deu donar-li la creència de que ses armes són les que poden decidir el resultat.

Prenent Alemanya i Anglaterra com a principals actors d'aquesta gran tragèdia, com a veraders protagonistes, sembla fora de dupte que han trobat la guerra excessivament costosa i que si ara l'haguessin de començar potser no la començarien; però també sembla cosa certa que tant l'una com l'altra potència bel·ligerant estàn encara força lluny de estar disposades a entrar en negociacions de pau sinceres i raonables.

L'Alemanya sembla que en aquest punt ha tingut ocasió d'experimentar una decepció profunda. Alemanya a hores d'ara ja sab que una pau forçada, una pau en la contractació de la qual no hi aportin ambdues parts un míni-

mum sufficient de serena voluntat, és una pau efímera i més que efímera nociva.

La pau separada amb Rússia, que des de que aquesta nació començà a flaquejar fou el somni daurat de Alemanya, sembla que avui és reconeguda per la mateixa Alemanya com una cosa de migrada eficàcia, una pau—com deia un diari alemany—que «exigeix masses soldats».

Fa de molt mal dir, per un obscur periodista absolutament mancat de elements precisos d'informació, la opinió que hom tingui formada de com i quan pugui fer-se la pau, però tenim la ferma convicció que aquesta no serà possible fins que tant Alemanya com Anglaterra, ambdues alhora, perdin la confiança en una victòria definitiva i absoluta.

Entre aquestes dugues potències no és pas possible una pau prematura i forçada com la de Rússia, aquestes dues potències lluiten per a inutilitzar-se mutuament i definitivament. Si aquesta inutilització no pot conseguir-se, la guerra duraria llargament fins que ambdues caiguessin extenuades, fins que materialment no poguessin més. I de aixó sembla que n'hi ha per temps.